

Publicerad i *Dagens Nyheter* den 16 mars 2010 med rubriken ”Siffran 134 000 miljarder kommer från FN:s värsta scenario”.

I en artikel som fick rubriken ”Med dagens födelsetal är vi snart 134 000 miljarder” (*DN* 14 mars 2010) argumenterar vi för att en hållbar utveckling och god livskvalitet kräver att jordens befolkning minskar. Detta går dock på tvärs mot vad de flesta politiker i västvärlden påstår, nämligen att det är krävs ökad fertilitet för att undvika en snabb ökning i andelen äldre.

För att illustrera problemet med en fortsatt tillväxt i jordens befolkning citerade vi FN-rapporten ”World Population to 2300” som under antagandet om fortsatt fertilitet på nivån i slutet av 1990-talet kommer fram till att ”detta scenario pekar mot en orealistisk och näst intill otänkbar världsbefolkning på 134 000 miljarder [*134 trillion*] år 2300”. Detta värstascenario framstår idag lyckligtvis som något föråldrat. Det skulle innebära en årlig ökningstakt på 3,41 procent till 2300.

Vi medger att vi inte okritiskt borde citerat FN:s beräkning. Det har givit en diskussion som förskjuter fokus från huvudfrågan: hur kan vi inom ramen för politisk demokrati genomföra institutionella reformer som får människor att på frivillig väg välja att skaffa så få barn att jordens befolkning börjar minska snabbare än vad som förutspås i flertalet demografiska analyser? Enligt FN:s mediumscenario kulminerar befolkningen på nivån 9 miljarder ca 2070. Risken är uppenbar att en sådan befolkningsnivå dessförinnan medför ett allt för hårt tryck på jordens naturresurser. Vi vill fortsatt hävda att ett första steg är att folkvalda i rika länder slutar sätta upp mål om att det egna landets befolkning ska öka.

Cecilia Boldemann, docent, Karolinska institutet
Magnus Henrekson, professor och vd, Institutet för Näringslivsforskning (IFN)
Stig-Olof Holm, lektor i ekologi, Umeå universitet
John Temple, sociolog, Karolinska institutet